

ГОЛОС УКРАЇНИ

№ 52 (2299) ■ П'ятниця, 24 березня 2000 року ■ Ціна договірна

► 912 р. Князь Олег уклав з Візантією договір «на письмі і з кілявою твердою дружбаю засвідчити».

► 1855 р., березень. Відбувся масовий антикримінальний рух «Київська козаччина».

► 1918 р. Опубліковано закон УНР про надання українській мові статусу державної.

► 1935 р. у Харкові відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку.

Шхуна намагалася протаранити катер

У середу в західній частині Чорного моря неподалік острова Зміїний кораблі Севастопольського й Одеського з'єднання морських сил Прикордонних військ України потопили одну й затримали три турецькі шхуни, які займалися незаконним виволоком камбалі цінної породи «калкан».

За твердженням прикордонників, браконьєри, які промишляли у виключній економічній зоні України, відмовилися підкоритися наказу й зупинитися. Під час переслідування було зроблено близько 20 пострілів у повітря, після чого одна зі шхун — «Ярм Ахмед» — намагалася протаранити український сторожовий катер «Григорій Куроп'ятников». По судні відкрили вогонь, унаслідок одержаного пробіви воно затонуло. 18 осіб екіпажу планують на борт українського сторожовика, повідомляє «Інтерфакс».

(Закріплення на 4-й стор.).

Зволікати — терпіти збитки

Польща іде європейським шляхом і тому нас цікавить її досвід приведення законодавчого поля у відповідність до вимог європейської спільноти. Це наш наступний крок — заявив Голова Верховної Ради України Іван Плющ після зустрічі з Маршалком Сейму Республіки Польща Мацеєм Пляжинським. Іван Плющ назвав конкретні напрями і перспективи нашого співробітництва в економічній сфері. Ринкові перетворення в Польщі дають підліні наслідки. Маршалок Сейму Мацей Пляжинський сказав: «Ми мали б провадити реформи ще швидше. Через зволікання — лише збитки».

Щого ж дня відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Івана Плюща з Президентом Республіки Польща Александром Квасневським.

Глава держави висловив сподівання, що український парламент матиме тепер усі можливості для активізації законодавчого процесу і проведення в Україні необхідних реформ, а також привітав Івана Плюща з обранням його Головою Верховної Ради.

Референдум
однієї вулиці

2-3

Телебачення

6, 11

Познания-
житлобуд —
це спосіб
життя

14

► На столичному стадіоні «Старт» під час акції проти поширення протської відео- і аудіопродукції більш як 50 тис. компакт-дисків було розчавлено під колесами трактора.

► З вагонів дизель-потяга «Ясинувата—Цукрин» змішані з рейок у Донецькій області. Є одна потерпіла.

Валентин ГЛЮЗА,
пенсіонер.

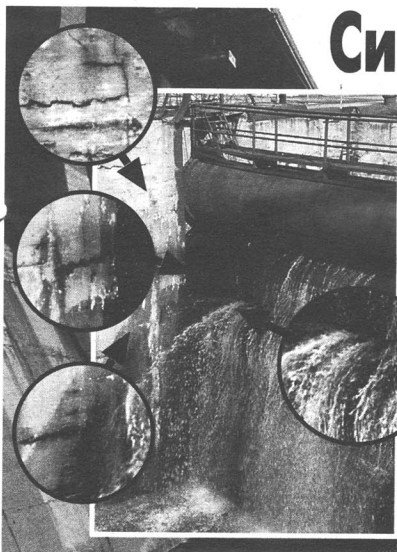
Малин
Житомирської області.

Символ п'ятирічок може підмочити козацьку славу

Запоріжці тільки й говорять, що про шлюз та, виведі Господи, кого і коли може затопити. Зокрема, підтоптити острів Хортицю. Як повідомив «Голосіві України» начальник Запорізького району гідротехнічних споруд Анатолій Шабельник, ніякий весняний паводок призвів лише до незначного підвищення рівня води у Дніпрі. Однак це не заспокоює. Тому облдержкаміністрація вирішила звернутися по фінансову допомогу до Кабінету Міністрів, оскільки обласний та міський бюджети надовго куди.

Нещодавно перший заступник міського голови Запоріжжя Б'ячеслав Михайлюк заявив, що ніякої небезпеки для мешканців Запоріжжя сьогодні не несуть ні стан трикамерного шлюзу, ні опори-фіки автомобільного мостового переходу, проте ситуація з часом може стати критичною.

(Закріплення на 13-й стор.).

Колаж Ганни ЦАБУТ.

Врожай-2000

Родючим гектарам загрожує відпочинок

На Миколаївщині нинішнього сезону значно зростуть обсяги весняно-польових робіт. Восени там, повідомили в Мінатрополітиці, зерновими культурами засіяно на 95 тис. га менше від планованого. До того ж лише 65% озимини — у добром та задовільному стані. Більш як 90 тис. га доведеться поновлювати.

На думку фахівців, у загальнодержавному масштабі трети посаджених площ цієї весни залишаться під вимушеним паром.

Лист на першу сторінку

Якби діяли прийняті закони...

Влада нібито й турбується за пенсіонерів: надано право безкоштовного проїзду в транспорті, в магазинах введено продаж товарів за талони в рахунок пенсії. Дарма, що ціни в таких магазинах вищі за базарні, а між населеними пунктами курсують приватні автобуси і без квитка не пройде! Кого

вшаптує така «турбота» — це вже, як то кажуть, питання друге. Про повернення вкладів, підвищення пенсії навіть не йдеться...

ДОВКОПА СВІТУ

Сенсація

Шхуна намагалася протаранити катер

(Початок на 1-й сторі).

Агентство УНІАН повідомляє, що під час переслідування обстріляли ще одну шхуну. Відповідно до повідомлень, унаслідок влучення однієї ракети загинув і ще одного поранено. Агентство інформує також, що турецькі браконьєри цього року вже неодноразово вели рибальні промисли у виключній (морській) зоні України. За даними штабу Севастопольського з'єднання морських сил Півбу, за останній півтора місяці зафіксовано близько як 150 випадків незаконного лову камбали.

Справи житейські

35 днів треба годувати

Чи можна прожити місяць на 59 тис. доларів? Школом. Такого висновку дійшов Верховний суд Брунею, розглянувши справу про розтринкування державних коштів. Відповідач — молодший брат султана Брунею принц Джефрї Болікс.

А й справді, на якій забавці протримався цей прохвилювач витрат? Можливо, жодна. Але така шифра фігура в судовій справі. Проте адвокати Джефрї надали суду документи, що доводять: ці сума, наліт, — найкращий приклад паранормальних схем, нових за огляду на нагальні потреби королівського родича. Адаже Джефрї має 35 дітей, 4 законні дружини і... гарем.

3 посади президента все видається інакшим

Не заважає жінкам танцювати на мою честь — із таким закликом звернувся до провазовісників ексценсичний президент Малаві Баїлі Музуї. Борю за права людини, обурені тим, що глава держави наймає за гроші дам, які виконують на політичних митингах вітальні танці на його честь.

Але президент не розуміє, у чому його ймовірно, «бурхливий танці прекрасна дам» — невідомі йому складова частина нашої культури, тим паче що танцюють там не примусово, а за гроші.

А ось і найвище: 1994 року, коли відбулася виборча кампанія, кандидат Баїлі Музуї сам виступав проти... жіночих танців на митингах, називаючи їх ганебною спадщиною рибських звичаїв коловійських часів. Проте поспішив вибути в країні посухи, схоже, змінив свій погляд. Шо ж, не він перший, не він останній.

Основа під сподіваннями

Сила Путіна ще й в тому, що він, даруючи сподівання, не починає відразу ж під політичних напратівників попередників. Його навіть не лише й не так у набуто відомості ідеї «Великого Дарителя» Бориса Миколайовича, який останнім часом мігся на політичній нитці, а й на політичній мові «Великої Росії», інтересів Вісимої Сті та її оточення або олігархів, котрі стійко й доволі збіглися в хрестяцькій камері. Вони його висунули, і він гарантував їм збереження статус-кво. Достатньо пригадати боді одні з перших путінських шагів про те, що жодного перекладу власності не буде ні на політиків, ні на олігархів. Поки що. Вони на цьому й заспокоїлись. Поки що, прийнявши, згоді зовні. Але про це ніхто...

Путіна покликали на політичне «робоче місце» — очікувати уряд — як практично. І він узяв своїх попередників все хороше, що тільки було в їхній економічній та політичній практиці. Навряд чи треба згадувати Стору Гайдука і Геннадія Бурбуліса з Анатолієм Чубайсом — від них Путін дісталося господарство, поставлене на реконструкцію російської політики, що змогла різноманітно успішно намагалася загнати цілий російський період.

І Володимир Путін, зрозумівши дошлі...

(Початок у номері від 23 березня н.р.).

Так було під час операції НАТО в Югославії: зруйновані будинки й невтішні люди. Під уламками дому Драгуніна Івановича з села Ральна поблизу Белграда загинули двоє його онуків.

Фото АП.

Річниця демонстрації нового європейського порядку

Пам'ятаю, у багатьох тоді звістка про початок війни НАТО проти Югославії викликала шок. І хоча до 24 березня 1999 року потрохи альянсу на адресу Белграда лунали свідчення перші телекадри: зльоти навісних бомбардувальників, робота югославських ППО, сирени у Белграді, величезні пожежі. Вразило всіх. А потім світ... звик до цього першого прояву «нового європейського порядку». Югославія трималася 79 днів. Та як, то кажуть, «проти кола немає прийомів» — НАТО свого такі досягла.

Однак минуло понад 10 місяців з часу завершення операції альянсу, і делаті резонансним став запитання: чого саме досягла НАТО? Що не мири чи хоча б відносного спокою в Косово — то це напевне. Вихід з краю сотень тисяч сербів та представників інших неабайдих національностей, постійна загроза життя тих, хто залишився, практично щоденні повідомлення про етнічні сутички, убивства, теракти... Судячи з того, міжнародні сили КФОР так і не стали затримати контролювати таємничу ситуацію. Не змогли реально розробити бойовікві Висхідної армії Косово, як це передбачалося резолюцією 1244 РБ ООН. За даними югославського уряду, за період від 12 червня 1999 року до 27 лютого року знищено в Косово 811 сербів і чорногорців, 71 албанців, 28 представників інших національностей. Зайнято 4354 теракти, переважно проти сербів і чорногорців, понад 800 осіб викрадено або зникло безвісти. І ознак майбутнього покращення ситуації поки що не видно.

Проте очевидним є факт фундаментального підходу армії США до самообфундації. Американський табір «Кемп-Бондист» розташований на площі 283 гектари й розрахований на мешкання 5000 воїнів. Преса стверджує, що це найбільш бідні, споруджені американцями за межами США з часів війни у В'єтнамі. Його вже прозвали «жучком Америки».

лінійна корова, і нива для саморозлації, і, зрештою, просто Батьківщина. Пригадайте наприклад: «Уродина, лусть і не красива, но она мне нравится». Розумному політику не використати це — трих непорочний...

Не можна не помітити, що чеченська війна на все стає лакмусовим папірцем для визначення власного політичного доволіття для багатьох російських діячів, які прагнуть утримати на плаву в путінському військово-патрістичному об'єкті. Про необхідність «твердості та рішучості» заговорили і такі відомі політичні діячі, як Гайдар, Чубайс, Кіриєнко, Немцов. І, схоже, навіть критик Путіна в Чечні з кодо «патристично-принципово» Гріс Янієвський не відстає від принципів Євгена Примакова з Юром Лукумичем — не більше, як сьогоднішній кон'юнктура або завбачливий аванс на майбутнє самий собі. У разі можливої невідаті на Кавказі запевня можна боді сказати: а ми, мовляв, попереджували. Та, схоже, Путін Чечню не «не випустить». І справді, на ролі його президента, а тут випала така нагода прибити «головний білий» заклад.

Гра на понижіння

Путіном почали захоплюватися відразу після проголошення його «власного» Бачення, згідно з самим початком багатоміліард з приводу «безполітичності», «несамостійності»...

Володимир Путін: ревізія спадщини

лінійна корова, і нива для саморозлації, і, зрештою, просто Батьківщина. Пригадайте наприклад: «Уродина, лусть і не красива, но она мне нравится». Розумному політику не використати це — трих непорочний...

лінійна корова, і нива для саморозлації, і, зрештою, просто Батьківщина. Пригадайте наприклад: «Уродина, лусть і не красива, но она мне нравится». Розумному політику не використати це — трих непорочний...

Чеченська війна як лакмусовий папірець для визначення політичного доволіття

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Роздуми на вільну тему

Міняємо сині жетони на зелені з доглаткою

Весело розпочався цей тиждень для трудящих столиці однієї досить відомої вам європейської держави. Штурм кіосків на зупинках громадського транспорту і шок від пропозиції кондукторів — контролерів по-доброму придбати квиточок за 60 копійок — квиточок. Найцікавіше відбувалося в метрополітні. «Не ту країну назвали Гондурасом» — так коротко можна сформулювати думки і почуття киян, які порівнялися в метро.

Один чоловік серйозно вимагав від працівників метрополітні довідку для нахватування про те, що він стоїть у черзі за новими жетончиками. Але самі працівники мали такий жагучий вигляд, що згадати на них злість було навіть жорстоко. Особливо во кмітливо поставили бланшани і вмовляли озвірих пасажирів кидати туди старі жетони з доглаткою або в найгіршому разі просто 50 копійок. Публіка помітно пожажмала, бо, з огляду на величезний наплив людей, перевірити, хто скільки кинув, було неможливо.

Про подорожання казали давно, але в поїздах це стало темою обговорення нещодавно. Згадаймо, обидві країни підвищили тарифи у вечірній час і вихідні дні, багато хто дивувався: а чого не додумалися наша влада зробити в години пік? Ось і зараз! Що ж це вихідних, то це й справді нонсенс. Немає в світі такої неадекватності, у світовій так вихідні — багатіших європейських країн впроваджено знижки на проїзд, а іноді міська влада оголошує дії безплатного проїзду (у нас так теж практи-

кують, особливо перед виборами мера).

І коли з наземного транспорту можна вистрибути, побачивши контролера, або припинило не платити, то в «пізньому» про те й думати годі. Є, значимий, студентські засоби безплатного потрапляння до метро, але це не для всіх. А можливо, в нашій країні так і треба — турнікти, колючий дрот, електричний струм? Наприклад, у будівельському або пральному метро й близько немає подібних до наших турнікетів. Стоять собі спеціальні компютери, і по нагонам ходять контролери. Скажіть, що часто ходять, не можна. А навіщо? Допорогів утороті та чортів чекати не достойний для себе іденті заїдем або тикати від контролера.

А ось до вашиногоського метро так трохи не потрапити. Ім дає слово уторської демократії. Однак підкаже справедливості: на вході висить поштова схема, де зазначено, скільки коштує долати до тієї або іншої станції. І коли ти ідеш на метро від зупинки, то сплечаєш за нею, а не за десять. Технічно це здійснюють досить прос-

то. Квиток компютерують на вході й виході, коли ти не використав його вартість, то решта суми зберігається, а якщо суми не вистачає, то з мітро тебе не випустять, доки одразу не купиш новий квиточок, з якого рахується суму, що ти її не вистачає.

У Франції теж є подібне, але в межах однієї зони простіть квитка однакова. Заспокоїти можна в інший спосіб: наприклад, придбати виразу десять квитків. А ще ліпше — проїзний. Але не так просто, як у нас, а іменний і фотокарткою і персональним номером. Оформити його можуть прямо в касі метрополітні. Абсолютно безплатно. Показати проїзний у коринного парижанина, на жаль, не можна. З другого боку, який він стане зобов'язку кишенькового злодія, то останній теж ним не скористається.

Величезна кількість зникло на проїзд — у Німеччині. Вони заздалеку від пори року, дві тижня, часу доби, кілокаси ти, що йє разом (родинна, група тощо), віку, соціального статусу... І німці найвпевненіше вичають будь-яку можливість переконатися, зникло, як наважиться проїзний зайїдем. Однак на іноземця в німецькому метро чекають сюрпризи: з однієї платформі можна сісти на потяги, що їдуть у різних напрямках. То треба бути насторожі. Але якраз нашим людям бути постійно насторожі — справа давню аж часів Сінті жетони, зелені... Чи те ще буде!

Віра СТАДІВНА,
Наталія ФІЛІПУК.

Хроніка. Факти. Події

Осло

Підвала неспуступивість

Приїжді в Норвегії — новий уряд норвезької Робочої (соціал-демократичної) партії на чолі з молодим і енергійним Єнсеном Столтенбергом. Він замінив коаліційний буржуазний кабінет, який очолював лідер Християнсько-народної партії

Єнс Столтенберг — колишній журналіст, який уже працював у вищих ешелонах влади; у його активі — посада міністра енергетики, потім — фінансів. Додамо й такий штрих: він син колишнього міністра закордонних справ Турвалда Столтенберга, особливо відомого тим, що був ініціатором створення Євро-Арктичного Баренцового регіону, а потім виконував посередницьку місію на Балканах.

Уряд Х.С. Буневіка програв голосування щодо вступу норвежців, коли обговорювалося питання про те, чи будувати в країні газотрубіну електростанції. У Норвегії модернізували утилізацію шкідливих відходів під час спалення природного газу, тому багато хто з експертів вважає, що тепер уже можна будувати такі станції. Але кабінет Х. Буневіка був проти.

Степанакерт

Пошук винних триває

У зв'язку із замком на президента самопроголошеної республіки Нагірній Карабах у Степанакерті заарештовано не тільки колишнього міністра оборони Нагірній Карабаху Самела Бабабяна, й його братів — мера Степанакерта Каро Бабабяна. Із заарештовано на підставі попередніх слідчих перелік.

Прага

У комісара ООН з'явилися суди

Уночі з 22 на 23 березня група чеських бівжених захопила приміщення пражської офісу Верховного комісара ООН у справах біженців. За словами заступника міністра МВС Чехії, це були жінки й діти з табору біженців у містечку Червоні Узлі. Вони стверджують, що пововажилися за своє життя в таборі. Проте співробітники МВС розповіли, що чехів як спосіб домогтися для себе ліпших умов.

Дандок

Образила дівчина

Співробітників спецпідрозділу поліції застрелили озброєного злочинця, який упродовж п'яти днів утримував трьох заручників у містечку Дандок (штат Меріленд). За повідомленням представників поліції, ніхто із заручників не постраждав.

31-річний електрик Діагоз Полінісний, який страждав на психічне захворювання, у пошуках табору, котре покинув його, уприсався до будинку й матері. Злочинця захопили у заручники матір дівчини, а також друга матері з 12-річним сином. Інтерв'ювати дівчину — зустріч зі своєю сестрою.

Мадрид

Вулиця

імені «важкого металу»

Опну з вулиць у мадридському передмісті Леганес вирішено назвати на честь австралійської рок-групи AC/DC, повідомляє агентство Рейтер. На святі з нагоди відкриття таблички з написом «вулиця AC/DC» були присутні засновники цієї рок-групи — брати Ангус і Малколм Янг. Це перша вулиця в світі, названа на честь рок-групи.

За повідомленнями кореспондентів «Г» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Триває двотижнева поїздка британської королеви Єлизавети II в Австралію. Один з головних пунктів програми її турне — відвідання громад корінних мешканців. На честь високої гості аборигени дали концерт. Фото АП.

Компроміс

Ви — нам, ми — вам

Він нам — «ідне заглищення Пінчотом» політичного життя країни, ми — забезпеченню підтримки необхідних конституційних реформ. Таку пропозицію зробили німичному керівництву країни на чолі з президентом-соціалістом Рікардо Логосом чилійські праві.

Як повідомляє ІТАР-ТАКС, проті Пінчота на бачивання вже подано понад 70 пропозицій, що об'єднують інтереси в масових порушеннях прав людини в роки диктатури. У будь-якому разі неможливо пережити Пінчотом, а Пінчотівський Незалежний демократичний союз у такій обстановці запропонував рішення, яке цлком може влаштувати дуже багатьох.

Наступні в парламенті підтримують давню думку Логосом реформи конституції, навізвану Пінчотом країні 1980 року. Цю конституцію називають пережитком диктаторського режиму і гальмом на шляху до демократичної системи. Без підтримки зміни до конституції внести практично неможливо. Наступні прихильники Пінчота вимагають гарантувати екс-диктаторів, що його не притягнуть до судової відповідальності. На таку ситуацію, ніліці, схоже, готові до розумного компромісу.

Чи проміжженія

торі», а всі інші, мовляв, «шпакли несамоїстні». І В. Путін серед них — найближчі «співі» і «малорозумні». Від нього всі і враз зажадали якогось додаткових гарантії.

що блискє президентські вибори, то силувало це бажання зберегти киян, міх єдиним мінутам та пугніським сьогоденням і, звичайно, майбутню. Зрозуміло, і хто раптом різко змінив за що благополуччю роботу та зворушувати повою до долі демократії у Росії. По-перше, це ті, що справді брали безпосередню участь у рішенні про призначення Путіна наступним. Ім треба було чітко знати, що нова мігма не виміє геть чисто всіх, а в процесі добору власної команди з попереднього креслєсько-казанського воюю не буде випускено і потрібних «дітей». Серед цих «паштетів гнізда Бориса» насперд називають Бориса Березовського, Романа Абрамовича Вагнера, Юліана Олексія Володина і, звичайно, єдинотворобу чорну Тетяну Діченко. Вони, мовляв, і домоглися призначення «гарячого» «хулу Путіна на посаду в о. про нестораність «Першого Президента Росії».

Другими заворушителями «люди шансу» — потенційні та фактичні конкуренти В. Єльцина, перед якими тепер замаяча нехай і примарна, але надія відплатити на його наступників. Це й «вчично юворішні» — Зотанас з двомір, і «вчично майбутні» —

Явлінський, Жирновський, Примакос, Лукков та інші «демократи», які історично не похилилися за вчичним жуважінням екс-клану ФСБ Неліда Шеберіана, і, у доведенні годі, що демократія в Росії неможлива.

По-третє, це, звичайно, регіональні лізери, який треба переконати, що слова Путіна про «Бєлєску Росію» — це тільки риторика, а не справжнє прагнення зменшити місцеві афери й вибрати те, що Єльцин шлю делегувати уні під відомим газлом «сертифіку суверенетету», скільки ж зможемо, і те, що під вигуком цього було прихильно зайвго. Вже хто-хто, а колишній підпеліт Путіна по ФСБ точно знає, хто, і в яку йому вигляд «вчично свєс», і за нагоди можуть «шарфони» наткнути — адже тепер посади він видає...

Усі вони, природно, заважали до зобов'язань, перериваючи і діючого способу — «ар-пр-пр» технологічній коліозу з фінансовими витратами мій. Ну а медіальні магнати зворушилися у звичай наші «звирати лєтєк» не тільки в Росію, а й в інші «співі», а й на і в протинах і конкурентів. Діють вони за негратим принципом: мовляв, Володимире Володимировичу, ми вам показуємо сім'ю ЗМІ, коли рєзкрутили нас, нікому не відомого, до рівня зрки першої величини. Ми посаду мейте, те пер ми можемо вас так і «закотати». Вершини цього «закопування» стали

Володимир СКАЧКО.
(Закінчення у наступному номері).

Анатолій ДІМАР

**Мами
з країни, яка їх
не любить
Некіношні історії**

СВОЕ КИНО... СЦЕНАРИЙ 1

Тамара Пономаренко
(мати дванадцяти дітей):
«У багатьох ані зарплати
нема, ані роботи. Мій чо-
ловік працював у «Київ-
нерго». Рік йому не плати-
ли грошей, і він звідти пі-
шов. У його 53 роки нову
роботу знайти неможли-
во. Масмо дітей у віці від

Діти Лілії М

Тетяна Липко (31 рік, п'ятеро дітей): «У більшості таких сімей діти хронічно хворі. Приходжу одного разу до лікаря. А вона мене, знаєте, так найізо запитує: чи не передодовую я дитину шоколадом і кока-колою? Мовляв, що це вона така слабенька?.. Якій там шоколад?! На хліб не можу нашкодрити. Вони у мене їдять те, що

уравницької в гостях у голови товариства «Сім'я» Алли Журавель.

Діти Лілії Муравицької в гостях у голови товариства
«Сім'я» Алли Журавель.

Пільг не позбавлено

Наталя ВАЩЕНКО.

Рубрику веде
юрисконсульт
Марина
КОВАЛЬЧУК.

Забажання матері або батька, який виховує дітей без матері, має двоє і більше дітей віком до 18 років, які перебувають на його опіці та не мають права на пенсію за заслуги перед державою, а також право на пільгове надбавку до зарплати працівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери державної власності, в тому числі за час роботи на посаді матері-одиночки, якщо вона працювала протягом строку, визначеного законодавством України, на посаді матері-одиночки з кількох дітей, незалежно від віку і трудової стажу, на пільгових умовах мала право на пенсію за віком, незалежно від місця останньої роботи.

Звичайні жінки, які народили п'ятеро або більше дітей і виховали їх до восьмирічного віку, мають право на пенсію за віком після досягнення 50 років і при стажі роботи не менше 15 років із зарахуванням до стажу часу догляду за дітьми.

СЦЕНАРІЙ 2

[illegible]

СЦЕНАРІЙ 3

Нонна Жученко не стала робити кар'єру, хоча мала і диплом про вищу освіту, і незабіжні здібності. Скромно працювала у книжковому магазині, отримувала 170 карбованців. Чоловік приносив 250... Ще у так званий застїт разом з чоловіком та чотирма дітьми мешкала у 16-метрівці. Потім у велику сім'ю на постійне проживання

Скаржись жінки і на нестачу-
ність так званої духовної їжі. У театрі
не потрапляють. Пілгове скаржи - о
12-ї, коли діти в школі. «Янік»
вже не виходить. Завдячують су-
мом матері-героїні. Тіпер їх усіх то-
ка так називати, незалежно від то-
го, чи в ятері дітей, чи одиниадцятеро...
Замість епілогу. «Ех, жінки в депута-
тих он один день було на стоїл те са-
ме, як і наші жінки, а жінки наші, як
як не кромальні, а горі, а казала мати
у письменниці Айріс Мердок, по-
винно викручувати широкі, а не точи-
ти сирісті. Матері енергійно відстою-
ють себе. Інші активісткї давно за-
сиділи на чумачу. А як і в нас, де
жінки не багатьох, не означає, що
в інших королівствів все гаразд.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

П. РУБЕНС.
636 р. Лувр.

Вижити можна, лише обдувивши державу

«Хай люди не дикаються —
Україна не вимре».

Ірина ПРИБИТКОВА.

Демографія

Бєбі-буму не буде!

Приймай, найближчим часом. Так твердить демографія. В Україні, починаючи з 1992 року, смертність перевищує народжуваність, а чисельність населення з традиційних 52 мільйонів зменшилася до 49,7 млн. У зв'язку з цим статистиком деякі політики з високих трибун почали говорити про загрозу вимирання нації, підкріплюючи свої висутки нештатними прогнозами. Москва, до 2010 року нас може залишитися 25 мільйонів.

Директор Центру з вивчення народонаселення при Києво-Могилянській академії, професор Ірина ПРИБИТКОВА не бачить причин для паніки і апелює до компетентних пропозицій відділу народонаселення ООН.

У відповідності з ними, через десятиліття чисельність громадян України може становити близько 44 мільйонів.

Тенденція до мінімізації чисельності населення, за словами професора Прибиткової, має об'єктивні причини. Це і чорнобильська екологія, і спад рівня життя, і незадовільний стан здоров'я, і стреси, і, врешті-решт, неспівпадіння у завтрашньому дні. Однак у питанні продовження роду не варто скидати з рахунку зміну ментальності потенційних батьків.

Сто років тому українка народжувала по 7—10 дітей і повною мірою реалізовувала себе в материнстві. Сучасні, пращючки, не може дозволити собі такої розкоші. Частково (а то й на всі сто відсотків) вона зв'язала на себе в соціальному розумінні чоловічі функції. Жінка сьогодні думає про кар'єру, про заробляння грошей, про сімейний добробут. І найчастіше відповідальність за вибір, мати чи не мати дітей, лягає виключно на її тендітні плечі. Такому розв'язку подій сприяє поступове відмирання інституту шлюбів (6,2 вєсєля на тисячу населення) і легалізація (з умовчання) матерів-одиначок. У Північній Європі нині в моєі народжуватися дітя, а вже потім виходити заміж. Так що співвітчизниця у цьому плані мєжє вважати модницею.

Народжувати здорове «світле майбутнє» можуть лише здорові батьки. На жаль, після Чорнобильської катастрофи здоров'я наші — загальне і репродуктивне — погіршилося. За даними медичної статистики, з 1986 року відсоток абсолютно здорових чоловіків-батьків скоротився з 70 до 30 відсотків. Головного сексолога-патолога України Ігор Гориниченко констатує, що в постчорнобильський період стався функцій не відповів нормі у 40 відсотків обстежених чоловіків. Як і підвоєм помилки сексологів, до Чорнобилья 80 відсотків дружин були недоволені своїми чоловіками. Сьогодні всього 10 відсотків недовдоволені.

Так що є надія, що інститут шлюбів буде реанімовано і малінькі громадяни України народжуватимуться і виховуватимуться в повноцінних сім'ях. Тим більше, що демографію куди більше переймають якістю, а не кількістю народонаселення. А в дитині більше шансів виступити фізично здоровим, психічно нормальним і соціально благополучним громадянином все-таки у люблячих тата з мамоч.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Бориса ДЕМІЩЕНКОГО (ДІНА).

У пошуках продовжувачів роду

Невесіле одкровення молодого батька, який змінив роботу спеціально на дудячку продавця одеського «Привоу».

Саме там зустрів якосів Владислава. Колись давно він з горістю показував мені батькову «флотилію» — моделі навірнонавійніших суден... Топі з збирався писати не про хобі батька — Петра Найдєна, а про виробничу діяльність токаря-віртуоза. І зрештою написав просю сім'ю майстра. Про чотирьох синів, які вирішили «продовжити справу батька». Звичайно, така заява з вуст п'ятикласника Сергія викликала посмішку, але близьники Андрій та Богдан вже були в заводському ПТУ. А Владислав швидко закінчив його...

Вітаті минуло років тринадцять. Налепає, тільки тому й упізнав Владислава, що той змужнішив, став ще більш схожим на батька. Я запитав про Петра Андрійовича.

— Та живий-здоровий, на пенсії. Якби мама не хворіла, то, може, було б йому легше, заслужив відпочинок. А так взявся за сторукавину — добу через три. Копійки платять, а що поробиш? Слово «флотилія» розпродав — усе на ліки... А з нас, синів, п'ямога, на жаль, невелика. Владислав кинув на століка, де було розкладено ліка, помазки, тєбиків з клеєм, шпатель, ще там щось, й невесело прокомментував: «Який я тепер багвєрєстатник».

З'ясувалося, не так давно випало Владиславі «продовжувати справу батька». Як почалися на заводі різні пертурбації, то довелося більше перебувати у вимушеній відпустки, аніж за верстатом коментувати: «Який я тепер багвєрєстатник».

З'ясувалося, не так давно випало Владиславі «продовжувати справу батька». Як почалися на заводі різні пертурбації, то довелося більше перебувати у вимушеній відпустки, аніж за верстатом коментувати: «Який я тепер багвєрєстатник».

— Й велика сім'я? — поцікавився.
— Дружина й шестирічна донька.
— Ого й усе? Батька-матір не наслідують?

— На жаль, — відповів Владислав. — Знаєте, коли ми з Тєтєною побралися, то думали мати троє діток. Але бачимо, фінансовий клімат нині не той. Тєтєня, яка працювала на заводському складі, теж у вимушеній відпустці. Й якщо Владислав сподівається повернутися на підприємство, то вона вже ні. Спробувала влаштуватися на одну роботу, на другу, та платили менше, ніж треба було за дитсадок віддавати. Вирішили для краще, аби сім'я з дитиною влома...

— А ви запитуйте, чому батьків не наслідують, — журливо мовив Владислав. — Тут хоча б одененьку доньку до пуття довести... Вчора просила нові фарби — малює гарно — сказав тришєкє зачекати...

Щикавіше долею братів. Найменший, Сергій, білий батьків. З роботою у нього теж не заладилося, аби на судномєромєнтному — скорочення. А близьники, Андрій і Богдан, з токаря перекваліфікувалися на будівельників. Нині дєсь у Москві на зарєбєтєка...

— Як прощалися, купив ліка. Нєпогано все-таки мати в «бізнесі» давніх знайомих, подумав я. Хоча відірвалися було з зустрітї Владислава в заводському цеху. Та ще б поряд з братами...

Одєса.

Георгій ВОРОТНОК.

Р.С. За дев'ять років населення на Одещині зменшилося на 109,6 тисячі осіб. Дітей народжується в 1,6 разу менше, ніж в 1990 році.

А як у них?

Що чекає на Швейцарію?

Мешканці Швейцарії занепокоєні. 1998 року смертність у їхній чудовій, економічно процвітаючій та політично стабільній країні перевищила народжуваність. Такого тут не знали з 1871 року. Місцеві фахівці поспішають на несприятливий демографічний «випадок» — помножати дітей у родинах. У середньому на одну швейцарку припадає 1 дитина. Прогнози на найближче майбутнє зовсім не радісні: з кожним роком стає дедалі менше потенційних батьків, оскільки шлюбного віку досягли нині ті, хто народився вже після «бєбі-буму» 60-х.

Яна СТАДНІНА.

На знімку: дівчинка на вулиці Лозанни.

Фото Віталія СУДІ

Традиції

Такі ось дикі звичаї

Виявляється, в різних країнах люди розлучаються по-різному, отім, і одружуються теж.

В Індії, наприклад, у другому тисячолітті до нашої ери право на розлучення мали тільки чоловіки. Згідно з існуючим тоді законом, «дружину, яка не народила дітей, можна помстити на восьмому році, яка народжує лише дівчаток — на одинадцятим, але скаржити — негарно».

У стародавньому Китаї чоловік мав право вигнати дружину за зрад, несудинність, розпусність плідку та надмірні ревності.

У Туреччині, згідно з шариатом, коли жінка відкриває своє обличчя чужому чоловікові, її шлюб став недейсним.

У швіцї, якї мешкають в Іраку, є і сьогодні два види розлучень: остаточний і розлучення, яке можна взяти назад, якщо протягом року подружжя помирилося. Але за закінчення цього терміну розлучення вважають остаточним, до того ж чоловік має виплачувати дружині пенсїю суму.

В Японії привалом до розлучення може слугувати крадіжка чоловіка на те, що його дружина спить у нетерпінні позі.

В Англії розлучення не дозволено, коли його вимагають відразу і чоловік, і дружина, а за турецьким законодавством лише один із подружжя може порушити справу про розлучення.

Аборигени Австралії став холостяком, коли скаже своїй дружині гітєка: «Нині гєтє!». А жінка, щоб одержати розлучення, повинна мати вагомі докази, що її чоловік — несправний дожджун.

У малайзій, корінних мешканців Малаккського, є тимчасові розлучення — за їхніми поняттями це попереджє складні рєдинні конфлікти. Розлучення береться, якщо чоловік їє у тривалє відраждєння. А коли він повертається, відбувається урєстєє відновлення шлюбів. Щикаво, що жодєн із подружжя не повинен шиканувати тим, що відбувалося за його відсутності.

В Італії діє чоловік має право вимагати розлучення, якщо дружина примушує його мати посиди або робити іншу нєтєту роботу. Одна мїланка вже в нашій дні дозволила собі не погодитися з такою причиною, але суд визнав дії дружини «серйозною обрєдєною закону» й задовольнив позов чоловіка.

«Після весілля прощаймося зі звичками, вимося пристосуватися»
Ерне БАЗЕН.

► SOS!

Навіть хліб у дивину

Дорога «Сім'я! Чи є правда?.. Мого чоловіка заборали на аварію ЧАЕС ще не жонатим. Через кілька років ми зареєстрували шлюб. У нас народилася дівчинка. Іли поставили хазийний діагноз. Дочка пішла до школи. Долому повертається нервова, дратівлива.

З'явилася друга дитина. Часто скаржиться на ніжки. Декретних я три роки не бачила. Перестали платити і «чорнобильські». Тоді виправляли молодих людей в Чорнобиль, а тепер їх хоронять живими.

У наших дітей забирають останню копійку. Мої діти не бачать хліба. А держава нас просить набратися терпіння. Скільки можна терпіти?.. Ми хочемо отримати свої нещасні 40 гривень. Де справедливості? Що допоможе «чорнобильцям» і їхнім близьким?..

Чернігівська область.

Н. Р.

P. S. Лист друкується в скороченому вигляді. Авторський стиль збережено. Як і на прохання автора не вказано. П. і з нас, щоб допомогти людям, які розповіли про свою бід, знайдіть їхню адресу в редакції, у ведучих «Сім'ї».

Коса на казими

Про мальви і невістку-Попелюшку

Ця житейська історія стає на думку морзю, коли розповідають про неспрости стосунки між молодим подружжям і батьками. Висмія неспростуватись, образи, небажання йти назустріч одне одному руйнують колись навік попуття. У герої мої розповіді початок родинного життя також не був закінченням тропинки.

... Тітка Марія дуже пишалася своїм сином. На вроду Дмитро впавав такий, що всі дівчата на нього в селі залицялися. Та й роботи тамушки. Були в тітці Марії й дочки. Жили вони, заміжні, в сусідніх селах.

Настав на провадити Дмитро до армії. На прохання прийшло село. Дівчата навхрест перев'язали новобранця різнокольоровими стрічками, а сусідська Галя — червоною. До неї тітка Марія була особливо ласкавою: дівчина гарна, в роботі метка, приязна. Та й батьки Галіни — люди заможні. Коли Дмитро одружиться з нею, буде іста нова і машина... Так міркувала тітка Марія, вже майже рідчаківськи з сусідями.

Після Дмитро служив в армії, Галя закінчила педучилище і почала працювати вихователем у дитсадку. Восени всі чекали повернення солдата... І Дмитро приїхав. Але не сам. «Зустрічати не вистігав», сказав, тримаючи за руку тендітне білля дівча. Для тітки Марії це був гімн серед ясного неба. Однак притулила в собі образи і почала готуватися до синокового свята. Справили його не бачило. Тая, так звали невістку, виявилася сиротою, рідні у

неї не було, та й Дмитро наполягав на скромній вечері. Після весілля молодята почали шукати роботу. Дмитро влаштувався в райцентр шоферувати, а Тая мала фах малювати, а для неї роботи не знайшлось. Залицялася вона вломи з тіткою Марією, бо обидві господарстві. А вона було чимале. Як на бід, Тая не вміла дойти корову, замінювати свиням, пекти хліб, торгувати на базарі сметаною і сиром. Виростала ж вона у дитячому будинку. Свекруха вже не приховувала своїх досади. Тая, котячука слізно, шодня опанувала твір свекрушину науку. Тая і терпіла, вона виявилася наполегливою ученицею. Не відразу, але крок за кроком вчилася господарювати.

А навесні Тая попросила Дмитра, щоб купив у місті наснагу різних квітів і фарб. Свекруха буркотіла: «Навіщо ці забавлянки? Он хату нас бігли, картоплю з льоку виносити...»

Дмитро виконав прохання дружини. Поповісали Тая, попросила у свекрухи дозволу не просто пофарбувати, а «помалювати». «Малюй, — мавилу рукою тітка Марія, збирюючи на базар, — якщо встигнеш корову полатіти,

істи наварити, поприбрирати... Повернувшись з райцентру, тітка Марія дала не проминула своєї хати... Хвалили Тая сусіди, прибігали школярі подивитися на казкові мальви та на лебедів.

Посміхнувшись Тани і притворно мильно їй себе Дмитро. Не став заглядуючи йому в очі, шепнула: «Ще я тобі, коханій, мавилула мальви».

Восени народила Тая перистка. Запліли жарянки, абистри, пелуті, посаджені нею навесні. Марія оселя стала схожою на віночок. З народженням сина Тая почала називати тітку Марію маму трю, а свекруха невістку — доною.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Універсальний рецепт: розмовляти, розмовляти...

В одному з випусків «Сім'ї» ми розповідали про етапи, що їх додає кожне подружжя. Проводимо консультування з психолога Тетяни ЮРЧЕНКО. На цей раз — щодо періоду «притирання», становлення сім'ї, яка ще не об'єднала дітей. На цьому етапі всі сили двох людей спрямовані на протистояння бискамкам, які намагаються спалити юнацькі ілюзії щодо земного щастя. А що саме у нас час додає першо молодій сім'ї та її терпимості шлюб?

— Цей період такий значущий передусім тому, що сім'я має доводити про адекватне тлумачення таких понять: воля (якою уявляю собі ступінь свободи по партнера), близькість та дистанція (ступінь близькості між нами), відповідальність (що за що відповідає), кордони сім'ї (втручання батьків, візити друзів тощо). Ці питання породжують попитом обговорити правила поведінки, прийнятні для обох. — А до чого сада віднести побут?

— До сфери відповідальності. Це питання дріб'язков, проте найбільшочі. У таких ситуаціях даватимуться знаки й відмінності. Річ у тім, що до ве-

силля обоє у захопленні від того, які вони схожі. Після, «визначив різницю», розбудовується. Утім, саме відмінності допомагають встановленню змістовних стосунків.

— То що ранить незруч пар? — По-перше, він та вона постійно борються з відчуттям невиненості у майбутньому. — Чи не тому серйозні шлюбні зближення, наближення до «норми», прийняті в західних країнах?

— Так, бо через те, що попередні невизначеності, молоді люди намагаються багато чого вистигнути до шлюбу, самостійно досягнути матеріального добробуту.

— Про фінансову незалежність частіше все-таки дають чоловіки. А що питаються жінкам?

— Доволі популярне «вистрибування» заміж. Здебільшого через те, що дочка з різних причин не може жити з батьками. Проте шлюбно вона виходить заміж, у неї одразу зникають мотиви перебування в шлюбі. Вона піклується, бунтує шлюб розв'язує всі проблеми молоді жінки.

— Окрім того, з'являється чимало різних скандалів між пар, чуже краєзнавство...

— Це також спонукає до «вистрибування». Такі жінки прикрашають себе на величезну кількість і на духовно порожнечу. Чоловік робить кар'єру, а дружина тим часом повинна думати про те, що відповідати йому ідеалом.

— Як жінки «квочки», як отримувати від такого життя задоволення... не звертаються за

консультаціями. А ті, хто приходить до психолога, скаржаться, що їхнє життя дрібненьке. Спочатку захоплюються купівлею предметів розкоші. Та найчастіше не в цьому їхнє призначення. Тон задає чоловік. А забійності жінки не проявляються. Навіть якщо для самореалізації є всі умови.

Доба «кращучок», довгострокових відносин за власних рахунків розмножить тип незатребуваних чоловіків...

І разом з тим залишився стереотип: чоловік повинен бути тотожним родині. Коли дружина чітко налаштована на що хвилю, виникають конфлікти. Не спромоміти зосередити чоловік-незгода виправдовується: «А що тобі нічого не обійшло».

І тут не зайве застати про те, наскільки, як зріпність. Коли людина зріла, вона відповідає. Коли не — використує свого партнера як пішпирю. Якщо один з двох не за-

тен заробити собі на квиток у кіно чи мови курси, тоді партнер стає об'єктом незадоволення. Набагато важче знайти: «Я не вмію длати труднощі».

— Чи є рецепт «притирання»? — Є коротке універсальне побажання усім парам: треба між собою РОЗМОВЛЯТИ. Не скаржитися друзям, не плакати у ванній. А швидко обговорювати труднощі. Ані він, ані вона не повинні використовувати зинувальних ноток, адекватно до претензій і так званої «прозорості» комунікації. Недостатність, загадковість — уроки, проделані ще на стадії залицяння. Нове залицяння і спроби оптимальні для спілкування. Умови навіліни, коли чоловік та дружина некріпляться одне до одного, а віддають ошнок, як у школі, а підальоріють і вселяють упевненість.

Бєсцєлєва Ніла ІВАНЕНКО.

Психолог Тетяна ЮРЧЕНКО

Домашній адвокат

Меблі в подарунок

Наша єдина дочка одружується, і ми вирішили подарувати їй велику мебелю на свідчення наших друзів. Дочка дуже дорожить подарунком. Меблі. Але ми мучаємо сумнів — а коли розлучаться? Що робити?

Павло і Марія Котови.

Київська область.

но подарують молодятів, бо ними вони користуватимуться разом, але право володіння і розпорядження меблями буде тільки у вашої дочки.

Вам слід знати, що відповідно до Кодексу про шлюб і сім'ю майно, що належало чоловікові та дружині до шлюбу, а також одержані ними в період шлюбу, в подарунок або у спадщину, є власністю окремо кожного з них.

Іншим варіантом захисту майнових прав осіб, вступивши в шлюб, — укладання шлюбного контракту, що нотаріально засвідчується до реєстрації шлюбу і в якому можна обумовити всі майнові питання на випадок розлучення.

Чай приємно

Фото Сергія ЧУЗАНКОВА (ДІНАЛ).

«Зелені» парочки на газетних клумбах

Хочу освітлити в любові до сторінок під назвою «Зелені». Дуже люблю газети за тему «Малюки і капуста». Пропоную, щоб ці питання порушували якнайчастіше. Вважаю, що потрібні навічати батьків (усім) мистецтву виховання. Можливо, проблемам молодих сімей слід відвести «куточок».

Я молода мама. Два роки тому подарувала мені дочкуку Світланочку. Після цього у мене стали з'являтися вірші, переважно — для дітей.

Оксана ІЩЕНКО. Червонозаводська. Полтавської області.

Від «Сім'ї». Дорога Оксано! Дякую за добрі слова. Молоде подружжя — в центрі нашої уваги й цього разу.

«Одяг і життя, і розділяє людину».
Miguel SERVANTES.

Мода... в коротких штаних

Діти — категорія безпечна. Зізнаватися вони можуть лише в батьківських командах. І за спроби вчинити із собою щось таке модняче їм деколи перепадє на горіхи. На цьому можна було б ставити крапку, навіски записавши тему дитячої моди до розділу друзів-однокласників. Але жартуємося в тому, що ми члени суспільства — праски! дорослі у дитинстві. Діти — маленькі дорослі, які в усьому нас копіюють.

Ми народжуємося байдуками до свого зовнішнього вигляду. Однак дошкільнят вже не нахитати, в яку-так дилку клітинку його вилуплять на дів. Шкільну епопею супроводжують ознаки дорослішання: а) перше бачення подоби; б) перше міння про соціальну нерівність і про те, що одяг купують за гроші; в) дитячий конформізм щодо нещасливого одягу і водночас небажання миритися з уніфікованою формою.

Отриваю — вісіає: одні залишають у стаї, другі не будув «як усі». І на цьому етапі одяг їм раз підтверджує, що він теж формує особистість. Окрім того, саме одяг стає не лише «володимиром», а й засобом комунікації між поколіннями. Кілька десятиріч тому «дів-кити» — хіпі — придумали особливу естетику зовнішнього вигляду (патли, джинсове хаміття, полотнона бора, смута на лобі...). І не заради епатажу, адресованого власним заможним татам і матусям. А найголовніше — для позначення однооментного сприйняття цього епатажу будь-ким («я — хіпі, і цим уже сказано»).

Можна говорити про бачення наголошених чинників, з яких «випливають» такі крикотице поняття, як дитяча мода. Близькість до центрів цивілізації, притяг, нівелювання вплив метро, погоди уночі і навіть державний лад. Одна країна роками виховує своїх громадян на вірній похмурому та безрадісному (молтва, головне, душа), інша — на життєрадісних барвах (звичай різні бари буття).

Місто, де є метро, пропадає владатися практично. Натомість там, де є великі пішохідні зони (зокрема, у старовинних містах), лад екстравагантніший змалку. Інакше — клімат: діти південних широт не комлекуються носити відкриті фаніки.

І, нарешті, матеріальний добробут. Значущий чинник, та все ж не визначальний, хоч як дивно це звучало. Ажте дитинство пропонує всі передумови, щоб усвідомити: багатим можеш ти не бути, та мати смак ніколи не рано.

Ольга КРАСОВСЬКА.
Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДИНА).

qta різних полюсах

Альтернатива

Дефіле у стилі «а-ля клошар»

Микола і Сергій — божжеські діти — Херсонська міська каналізація. Вони ніколи не бачили, як подібним кроком довгою красуні у страх від Лакруа чи Тотьме. Цей світ для навіяні — недосконалий космос. Мода в Епоху підземеллі — пошита сути функціональним. Для чого потрібний одяг? Хлопчики-бамбі стверджують: щоб не ходити голим. І щоб уникнути не марноту. Одяг для себе вони крадуть рідко. Є інші способи його придбання. Приміром, якесь чуже халаслива бабуся побибати безоглядного хлопчика і подарує йому стару курточку онука. Інші співчутливі громадяни часто виносить свій домашній «секонд-хенд» разом зі сміттям — а що, як одякна комуся знадобиться. (Шкода, до речі, що у нас так і немає «ламптинків» — їхня скарбна праця допомогла б не одному обділеному долі). Буває, на своїх «каналізаційних» вечірках хлопці виграють у карти майже новенькі штани. Хоча уявляти собі небезпека так само «продукти» обну.

Райський період — літо. Можна розвантажувати машини з вулицями. Коли — за шматком хліба, за картоплею, за копійкою. Коли — й за напівазрозумілою сорочкою доробка-водея.

Херсон.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Другі руки» — наш порятунок?..

До магазину вони прийшли втроєх: бабуся, дочка й внучка. Дітя років шести чечевичку було як поришало худіть попки, поки дорослі, риючись у величезних куртках, перебігали рідні кофточки, палатки в сітчасті. Діти й майі пасувало за розміром, а водночас не дуже помітно було, що цей одяг пошевели. Між іншим, порятунок на класичне було розв'язано ажуром татко-батька. Не одразу дозгадався б, що це — «секонд-хенд» («другі руки»).

А нам воно не по кишені. — пояснила пенсіонерка. Бо те, що в корзинках, хоч і пошмакане, коштує всього по 2—4 гривні за вироби. А все краше — по 15, або навіть по 47 гривень за кілгорм. Дочка одержує тільки допомогу по безробіттю. Зять перебуває в палковим заробітках, а нещодавно подався до Росії — на будову. Викручимося на нашу з дитячу пенсію... Дітя перестало кудитися тільки тоді, як мама з бабуся стали знімати й приміряти рідні куртки. Тут уже на ціну не особливо дивилися — аби добротна.

Це — для Олі, — пояснила бабуся. Піросте Надія, яка всього на півтора року молодша, доносить, так що будуть і «треті руки». А заглад дивно виходить. Ще одна мода крапосе на підприємстві, яке пошло на замовлення зарубіжній фірмі велику партію тігортників для собак. Однією італійських псів, а самі ходимо у закордонних недоносках...

Спроба опитування на вулицях Житомира показала, що в місті є люди, які вважають: саме магазини «Одяг

на вагу і Західній Європі» дають змогу за невеликих статків мати пристойний вигляд. А баби — бути не схожими на тих, хто віддається на базарі в одномінійний товар від турецьких «човників». Штуківита протискність — люди, які навіть дітям уперто купують все нове, хоч у гаманці напівпорожньому, а діти ж ростуть так швидко. Скептики не переконують аргументи, що «секонд-хенд» є і в багатьох країнах, що без спеціальної санітарної обробки такий одяг не перетнув би кордону.

Переконання — переконаннями, а реальність така: Житомир став містом «секонд-хенд». Вони на кожному кроці — від невеличких, заставлених товаром так, що й кільком покупкам розминувати важко, — до тих, які займають цілі поверхи великих торговельних закладів.

Особливий пункт — на дитяче взуття. Надто вже нове, навіть на базарі. Всезадача статистика просто ошелешує: 1991 року в області було випущено мільйон 10 тисяч пар дитячого взуття, а вже через п'ять років — усього 16 тисяч пар. І після цього — жодних зручнів.

Не краще і з дитячим одягом. Проти дітяк його видів угадали доводитися ставити черкери.

Наші дітей такі й справді закордон одягати і взнає. У деяких «секонд-хендів» уже й ціни стали плавати в американському стилі: 4 грн. 99 коп., 14 грн. 99 коп. і т. д.

Житомир.

Олексій КАВУН.

Білиць

Вампіриці в мінусі

Як опинилося моду тійджерів Оксана МУХІНА, ведуча молодіжних телепередач.

Підлітки почали вгадувати набагато успішнія. Навіть іноземці, які приїжджали в Україну, визначали це. Більшість старшолітніх вибірково ставляться до свого гардеробу. І часто в магазинах можна зустріти дівчат, які разом з мамми вибірають гарний якісний одяг.

— А що, на твоєму думи, не так? — Старшолітні не завжди правильно підбирають макіяж. Малюють очі, як у вампіра, обводять їх чорним. І губи роблять чорними. Така манера вгадування була актуальна кілька років тому. Проте в деяких дівчат не минула й дося.

— Як молодіжній зоні не вийняти з контексту часу?

Передусім підліткові треба виховувати в собі смак, намагатися бути модними. Шоб бути в курсі, слід читати модні журнали. А також — навчитися змішувати кольори, добирати аксесуари. Пріоритетні речі — це зручні речі. Формула проста: мода — це завжди, має бути так, щоб спокійно у шкільній одязі можна було піти на навчання, а потім... покатається на роликах.

Домашній адвокат

Про «саєвіницький» податок

Як має сплачуватися земельний податок сільськогосподарської кооперації?
Сергій ГЕРАСИМЕНКО.

Львів.

Оподаткування земельних ділянок, які належать сільськогосподарським, здійснюється відповідно до ст. 6 Закону України «Про плату за землю» у розмірі 0,03 відсотка від грошової оцінки багаторічних насаджень.

Статтею 14 Закону України від 03.07.92 «Про плату за землю» визначено, що юридичні особи самостійно обчислюють суму земельного податку і щорічно до 1 лютого подають дані відповідні державній податковій інспекції, а земельний податок сплачують рівними частками до 15 числа місяця, наступного за звітним.

Згідно зі ст. 37 Земельного кодексу України на ділянки, що їх передають у власність кожному членові сільськогосподарської сільської, селищної, міської, районної ради за поданням відповідних кооперативів, видається державний акт на право приватної власності на земельну ділянку. Після видання членом сільськогосподарської товариства документів (державних актів), що засвідчують їхнє право влас-

ності, сплата земельного податку здійснюється відповідно до ст. 17 Закону України «Про плату за землю» рівними частками у два терміни — до 15 серпня і до 15 листопада.

Юрстатус приватного нотаріуса

Чи вважається приватним нотаріусом діяльність підприємництва?

Наталія КОРЧИНСЬКА.

Дніпропетровська область. По-перше, приватна нотаріальна діяльність регулюється спеціальним Законом України «Про нотаріат», а не Законом України «Про підприємництво».

А тому реєстрація фізичних осіб, які займаються приватною нотаріальною діяльністю, як суб'єктів підприємницької діяльності чинне законодавство не передбачає.

Свідчення про право на ведення нотаріальної діяльності видає Міністерство юстиції України на підставі рішення кваліфікаційної комісії нотаріату (стаття 11 Закону України «Про нотаріат»). Реєстрацію приватної нотаріальної діяльності проводить управління юстиції Автономної Республіки Крим, області, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

СМІСЛИВІСТЬ

Іванченко міг організувати теракт, але навіщо йому це було потрібно?

У Кривому Розі, місті-мільйоннику, захити слави не просто, але Сергія Іванченка тут знають. За останніх чотири роки його ім'я не раз з'являлося на шпальтах місцевих газет. Шкідливість у газетарстві виникла ще 1996 року, коли міська влада спробувала зруйнувати фінансові структури майбутнього «українського терориста» № 1».

Як стають опозиціонерами

1996 року керівника приватного підприємства «Чекомас» Сергія Іванченка призначили директором Кривого Розу. Але директором Іванченко ніколи не був. Його замінили з формулюванням «за фінансові порушення», яких, як потім з'ясувалося, не було.

Вітперен йому заважали удару за ударом. Після поразки на бізнесовому фронті Іванченко вирішив зайнятися політикою. Це була вже друга спроба. Першу він зробив 1994 року.

Іванченко тоді був відомий як успішний підприємець, але погано орієнтований в політиці, що не раз призводило до сумних наслідків. На виборах 1994 року бізнесмен висунув власну кандидатуру на пост керівника міськради. Кандидата заперечували і за 2,5 місяці засудили за протизаконне зберігання зброї до трьох років позбавлення волі умовно.

Одальний підприємств вирішив повернутися в політику. Шонайперше він спробував заснувати партію. Наступний крок — створення обласної організації Партії економічного відродження. Сергія Іванченка став її керівником і на виборах 1998 року висунув своєю кандидатурою на пост міського голови Кривого Розу. Шансів на перемогу у нього практично не було. Вступавши в боротьбу, Іванченко, найімовірніше, хотів зайняти про себе, випробувати свої технічні знання, набити досвід. Із приблизно 360 тисяч виборців, які взяли участь у

голосуванні, Іванченка підтримали близько 30 тисяч.

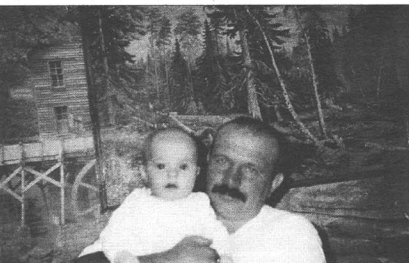
Настав 1999 рік. Без сумніву, президентські вибори були складовою частиною політичних планів керівника «Чекомасу». Й був свідком того, як Сергій Іванченко визначався з вибором кандидата. Давно перебуваючи в опозиції до міської влади, не вбачаючи для себе перспектив за підтримки Президента, він однозначно не збирався його підтримувати. Іванченко став одним з організаторів кримінального відділення народно-патріотичного об'єднання «Правда проти сили».

Прийнявши рішення щодо підтримки одного з кандидатів у Президенти, Сергій Іванченко з енергією, що притаманна йому, взявся за справу. Він із давнім мистом «Возле» з червоним прапором, агітаву, алаштував прес-конференції. А згодом очолив і підтримки кандидата, потім став його довіреною особою.

Восени перед президентськими виборами він порушив вибухи гранат, кинув терористів в Інгульці. Практично ніхто з тих, хто знав Сергія Іванченка, не повірив у його притаманність до злочинного підліття вибухів, не вірив і тепер.

Мічний горішок

Але можна не сумніватися, що в Кривому Розі багато хто зніхує із полегшенням, довідавшись, що Сергія Іванченка звинувачують в організації терористичного акту. Активно і непересвідно проводячи переконувальну кампанію, він створював проблеми і політичним суперникам, і

І нам поки що треба задовольнитися однією версією слівства: таланитий підприємств, який має непогані шанси в політиці, батько шести дітей Сергій Іванченко послав двох братів кидати гранати у натовп.

деяким соратникам. Він набрид міліції, з якою постійно траплялися сутички з будь-якого приводу. Він викликав побоювання у міської влади, яка бачила, що у місті є серйозна опозиція.

Чи могла ця людина організувати терористичний акт? Можливе. Але навіщо? Мабуть, відповідь на це запитання намагається нині сформулювати слідство. Інгульська справа наліт серйозна, але відправити її до суду без серйозних доказів, спираючись лише на свідчення затриманих. А Сергія Іванченка — наліт мічний горішок, щоб очікувати від нього злочина у тому, чого він не скоював.

Справа, яка, здавалося, була розкрити у першій годині після вибухів, чомусь приглушилися.

Олександр АНЩЕНКО.

Кривий Ріг.

Розповідь очевидця і потерпілого внаслідок теракту в Кривому Розі

«Ми вас усіх ... дорогого перестріляємо...»

«Голос України» опублікував у скороченому варіанті листи Сергія Іванченка (6.01.2000) до анонімного офіцера (15.01.2000). Сьогодні пропонуємо до уваги читачів спогади про трагічну подію в Інгульці мешканки Кривого Розу, яка заклала загиблими невідомою.

Підрок минуло відтоді, коли в борю промалює, які прибули до Бучу культури. Інгульці, місто ГЗК, було кинуте вийняти пристрій. Що це було: РІД-5 або начинені металеве стружкою, пластикова пляшка. Досі про це підрізнялися лише спречачіться.

Я запам'ятав лише море стріляючих зелених вогників. Вони були на відстані 30–40 см від асфальту. Ще бачила яскравий спалах, схожий на палаючий факел. Сам вибух скорше нагадував тріпотіння з гнильчаві, чоту було звук різкого пострілу. Мене, напевно, відкинуло від хвилею від другого вибуху. Втрапа свідомість була неслугою, лідонь, від удару об борюор.

Разом з іншими я вибігла на дорогу, щоб переперисати номери авто. Я не пам'ятаю, які там стояли. У цей час з боку парку до однієї з машин сирого кольору з тонуванням склом підсвічують дві виласкочі, алевтинні стартує хлопці. Це не був ан С. Іванченко, це ан С. Самойлов. Хлопеч був одягнений у шкільну коротеньку куртку, сірі брукси, дуже невеликого розміру черевикі. З-під куртки викинув могожний светр. Побачивши нас біля своєї машини, він люто кинув: «Ми нас усіх суе, дорожні перестріляємо». Серед нас почалася паніка. Хлопеч сів у машину, де жасило кілька осіб, вони поклали. Я разом з підбігла до працівників міліції.

Умовляла їх надзгодити машину. З нас відверто гуляло. Один з підрізнятих наліт усімхумус: «Так вам ... треба». Я кинулася до нього битися, але нас розборонили. Потім я зателефувала на «02» і попросила негайно прибути до Інгульці.

У лікарні ми розповіли про виласкочі чотувиновник про виласкочі на наш адресу погрози і погрози дати нам, окрім транспорту, ще й супіву. Невірно, але урядовці побибали дати двох автомашин, насправді ж обмелася однім ДАШником.

Темною траєю Інгульці Кривий Ріг ми їхали абсолютно незачини, можливо, під прильотом бандюг.

Згодом оперативники на нас запитання, де ж ота горезісна «номарка», котра так нивиско зникла з місця події, відповідали, що, мовляв, треба було її шукати по гарячих слідах...

Коли я лікувалася в лікарні, мене затрокували невідомі. Перший звіднок пролунав у мої палати після візиту до мене ... Невідомі казали, щоб не розпущала язик, інакше доведеться дежати не в лікарні, а на шпиталі. Особистому лікарю ... я розповіла про ці загрози. Вони дуже розхвилювалися, жучи, що не зможе захистити мене від невідомі, у цьому вона безсила. Поіпросила зв'язатися з ... Коли о 14.00 невідомі зателефували знову і сказали, що о 17.00 прибути за мною особисто, щоб «виставити कुди треба класу», я перелікала. Зателефували секретарі ... благотакую допомогти.

Але безрезультатно. Зрештою в останню мить машину з охороною не вивезли, і ми виставилися на вулицю. Я побачила «номарку» і п'ятьох чоловіків у довгих чорних пальтах.

Невідомі довго домагалися у ... куди я поехала...

Що я думаю про теракт?

Ного добре підготовлена спецслужба ... Комусь дуже потрібно було контролювати і впливати на хід виборів в Україні. Зважаючи на особистіні відносини ... та їхній високий рейтинг, невідомі спровокували цей злочин.

Сергій Іванченко з його одичиними конфліктами з міліцією міста — неіпогані «козел відпущення».

Розміримо уривок зі згаданого

Продовження теми

«Я з усією відповідальністю відповідаю...»

У Верховній Раді України 14 березня ц. р. народні депутати слухали інформацію Кабінету Міністрів про дотримання прав людини органами конституційних прав людини.

Серед інших на сесії виступив заступник голови Служби безпеки України Юрій Землянський. Говорячи про хід виконання справи Сергія Іванченка, якого звинувачують в організації теракту в Кривому Розі, Юрій Володимирович, зокрема, зазначив (цитуючи за стенограмою пленарного засідання Верховної Ради України від 14.03.2000 р.):

«Із так званих резонансних справ у провадженні слідчого управління СБУ знаходиться кримінальна справа, порушена за фактом посягання на життя кандидата в Президенти України...»

На даний час слідчим завершено 29 із 81 призначеної експертизи. У ході попереднього розслідування обставин злочину встановлено ряд нових фактів, які вказують на причетність обвинувачених до винчнення інших злочинів,

зокрема контрабанди вогнепальної зброї, безприсланих та вибухових речовин, умисного знищення колективного майна, умисного нанесення тяжких тілесних ушкоджень...

Обвинувачений в організації посягання Сергій Іванченко намагається в бур-лікий спосіб затягувати рішення слідства, направляє численні скарги та заяви на адресу ЗМІ, органів державної влади, прокуратури з метою привернути увагу громадськості до себе як особи, яка невинно постраждала внаслідок політичної провокації.

24 лютого він надіслав заяву на адресу головного редактора газети «Голос України», в якій висловлює думку про небезпеку свого подальшого перебування в СІЗО СБ України. З метою уникнення можливої компромітності слідства Іванченко просить СБУ виласкочити його з місця утримання, передавши Сергія Іванченка до кийського слідчого ізолятора державного департаменту

України з питань виконання покарань...

Нагляд за додержанням законів у ході розслідування цієї справи здійснюється Генеральною прокуратурою України, з боку якої претензії з даного приводу до цього часу не надходили...

Я з усією відповідальністю відповідаю за те, що який стоїть питання тільки відносно цього терористичного акту, у нас термін закінчення був 7 квітня цього року. В зв'язку з тим, що виникло ще декілька об'єктивних налітних злочинів, ми повинні їх відповісти... Завіряю вас, що два брати Іванченко і Самойлов — це люди, які конкретно причетні до цього факту, і вони будуть нести відповідальність. Все відпрацьовано, задокументоване так, як це необхідно».

Як мовиться, кінець цитати.

Ми у своєму чергу з усією відповідальністю заявляємо і заперяємо: жодного листа від 24 лютого ц. р. від Сергія Іванченка «Голос України» не отримували.

України з питань виконання покарань...

Нагляд за додержанням законів у ході розслідування цієї справи здійснюється Генеральною прокуратурою України, з боку якої претензії з даного приводу до цього часу не надходили...

Я з усією відповідальністю відповідаю за те, що який стоїть питання тільки відносно цього терористичного акту, у нас термін закінчення був 7 квітня цього року. В зв'язку з тим, що виникло ще декілька об'єктивних налітних злочинів, ми повинні їх відповісти... Завіряю вас, що два брати Іванченко і Самойлов — це люди, які конкретно причетні до цього факту, і вони будуть нести відповідальність. Все відпрацьовано, задокументоване так, як це необхідно».

Як мовиться, кінець цитати.

Ми у своєму чергу з усією відповідальністю заявляємо і заперяємо: жодного листа від 24 лютого ц. р. від Сергія Іванченка «Голос України» не отримували.

мывал. До редакції надходили вже багато разів згадуваний лист, відправлений Іванченком з Москви ще в листопад минулого року. Його уривки ми опублікували 6.01.2000 р.

Яка ж істинна причина переведення Сергія Іванченка в СІЗО держдепартаменту України з питань виконання покарань? За твердженням захисника підсудного, Сергій Володимирович на умови утримання в СІЗО Служби безпеки не скаржився.

Настало було планові Землянському, м'яко кажучи, деінформувати Верховну Раду України під час слухання нею величезного актуального питання про дотримання прав людини. Народних депутатів не здивували численними порушеннями їх прав, про них вони самі багато говорили 14 березня. Дивувало, що відповідальна особа Служби безпеки авторитетно вела в оману вищих законодавчих органів.

Кому це було потрібно?

Іван ІЛІЯШ.

«Познякижитлобуд»

це не просто будівельна фірма.

Це — спосіб життя,

де можна втілити кращі ідеї та задуми

Син відомого вірменського письменника, він у дитячі та юнацькі роки сам брався за перо: писав пісні, п'єси, оповідання. У його записниках є майже закінчений науково-фантастичний психологічний роман з робочою назвою «Старий і новий світ». За гороскопом — Близник, тож і не дивно, що в ньому поєднуються дві натури: романтичний письменник і прагматичний інженер-учений.

У сьогодишньому реальному житті друга натура бере верх: він став доктором технічних наук, професором, дійсним членом кількох академій, кавалером багатьох державних відзнак, орденосносцем, лауреатом і дипломантом престижних міжнародних та вітчизняних конкурсів і реєтингів.

І все це — у неповні сорок років. У його незакінченому романі «Новий світ» постає у художніх образах, філософському сприйнятті Майбутнього, психологічно-драматичних роздумів.

У реальному житті заслужений будівельник України, голова корпорації «Познякижитлобуд» Невр МІХІТАР'ЯН — фундатор нового напрямку в житловому будівництві. Він і його команда пропонує і, що важливо, реально пропонують киянам новий спосіб життя.

Так, саме спосіб життя, а не дев'ять «будинків Міхтаряна» у Києві стали не лише архітектурною окрасою української столиці, а й справжнім містком у завтра щодо комфортності та організації життя забезпечення її мешканців.

Отже, інтерв'ю з вірменином, громадянином України, який мріє зробити столицю нашої держави найкрасивішим містом Європи.

Невре МІХІТАР'ЯНУ, наша професійна ініціатива зі збереження тепла у будівельних конструкціях, яка лягла в основу «тепліх» будинків, принесла «Познякижитлобуду» цілком заслужену славу. Але, погодьтесь, такі енергозберігаючі технології у будівництві вже давно застосовують на Заході. Отже, це не ваше ноу-хау?

— Справді, Америку ми не відкривали. Мало того, норми збереження тепла для житлових приміщень були запроваджені в Україні ще у 1993 році. Ми лише стали піонерами з дотримання цих норм — у 1996 році почали впроваджувати у життя проект «Теплий будинок».

Наші будинки винятково із цегли. Як успішно застосовують екологічно чистий матеріал — пористий бетон.

Це. За теплофізичними характеристиками така стіна можна порівняти з цегляною скляною за товщиною 1,2 метра. Стіни із цегли пористого бетону «дишають», створюючи у квартирах чудовий мікроклімат тепла і чистого повітря. Ми працюємо в рамках програми «Будівництво життя за кошти населення» і квартири у наших будинках поєднують раціональне співвідношення якості та ціни.

Більше того, при експлуатації виходить значний економічний ефект. Адже для підтримки нормальної температури у приміщенні той витрати енергосилом на 30–40% менші, ніж у типових будинках. Уявляється, який був би економічний ефект у цілому по країні, якби всі будинки були такими енергоекономічними?

— Другим новаторським вагомим кроком корпорації «Познякижитлобуд» став перехід у 1998 році на рамно-каркасну технологію будівництва. Як той принцип будівництва? Що це дає мешканцям таких будинків?

— Переваг багато. Наприклад зведення несучого каркасного каркасу відкриває необмежені можливості для творчої фантазії архітекторів і щодо фасадів, і щодо планування квартир. Мешканці таких будинків мають унікальну можливість замовити індивідуальне планування квартири. Допоможуть їй фахівці нашого проектного центру.

Моніторинги перевіряють забезпечення ідеально рівним і рівномірним відстаням між ярусами 3,1 метра. Стіни класичні — цегла й утеплювач.

До речі, ці будинки дуже міцні і здатні витримувати землетруси силою до семи балів. Розрахунки також показують, що навіть за дев'я-

ти балів чи ж то потужних вибухів таких будинків не перетворюється на картковий, а може лише нахилитися. Люди залишаються живі.

Рамно-каркасна технологія дає можливість значно прискорити темпи будівництва. Будинок у 25 поверхів ми споруджуємо за десять-дванадцять місяців. А значить, люди швидше оселяються в свої окремі квартири.

— Все-таки головним у наших будинках я вважаю не тільки технічні досягнення, а й те, що ви зробили для зручного проживання мешканців наших будинків. Ви випереджаєте час...

— Не випереджає, а наздоганяє цивілізовану країну. Сьогодні «Познякижитлобуд» — це вже не просто будівельна фірма.

Це — спосіб життя.

Якщо у перших «тепліх будинках» були підземний паркінг, охорона, магазини, то у наших будинках, що споруджують цілі комплекси сучасного рівня обслуговування мешканців.

У них організовано фітнес-центри, басейни, пральні, супермаркети з доставкою продуктів додому або у машину, обов'язково є підземна автостоянка з охороною. Крім того, створили також фірму низько сервісних послуг — зустрічають гостей, продавають малюки до школи і т.д.

До речі, свої будинки ми не передаємо на обслуговування у традиційні ЖЕКІ. Для гарантування якості обслуговування мешканців наших будинків ми створили власні ЖЕКІ, які перебувають на балансі корпорації. Створили також фірму «Наших лікарів». Тепер у кожному з наших будинків цілодобово працюватиме обладнання сучасною апаратурою медичний пункт. А щоб мешканці мали менше клопотів із відпочинком, ми відкрили власне туристичне агентство. У перспективі — це багато цікавих заходів, які ми неодмінно реалізуємо. Якщо один раз люди довірилися нам,

Житловий комплекс, який споруджується на вул. Старонаводницькій 2–20.

За його твердженням, життя людини обчислюється не роками, а часом внутрішньої енергії.

Він і його команда пропонує і реально пропонують киянам новий спосіб життя.

придавши квартири, то ми готові й далі з ними йти по життю. І такий спосіб життя — це норма для корпорції «Познякижитлобуд».

Ми постійно працюємо і над вдосконаленням технічного оснащення будинків. Плануємо встановити сучасні системи очищення води, комфортабельні еліфріфти, сучасні теплоізоляційні вікна, а у житловому комплексі на вулиці Старонаводницькій, будівництво якого ще триває, збудуємо вводити в проєкт власну артезіанську свердловину для будинку.

— Продовжуйте ви використовувати у спорудженні наших будинків?

— На 95 відсотків — вітчизняних. Але, звичайно, ставимо до сукупних жорсткі вимоги щодо дотримання технології виготовлення конструктивних. Якщо у перших наших будинках вікна були з дерева, то нині — пластиків. Профіль доставляємо з Німеччини, а склядом у Києві, для цього створили своє виробництво. На жаль, в Україні такої якості профілів ще не виробляють.

— Того, чого досягає корпорація «Познякижитлобуд», можна допомогти шляхом сильної команді одностороні. За якими критеріями ви добирате фахівців?

— Створити колектив одностороні — непросте завдання. Тож найбільшою нашою заслугою вважаємо, що нам вдалося це зробити.

Самостійно можна мислити, шукати свої ідеї, а реалізовувати у

Невр Міхтар'ян приречений на неспокій. Він знає, що йому нужно зайнятися чимось одним. Коли у нього багато роботи, постійний цейтнот часу, то він і починається добре. Він живе. За його твердженням, життя людини обчислюється не роками, а часом внутрішньої енергії. Одного разу йому напрокорували 87 років життя. За плечима ще немає й половини. А як багато вже зроблено. Уявляється, скільки ще у нього нерозтраченої внутрішньої енергії. Енергії — справована на добро. Теплої енергії, як його «теплі» будинки, які, немов живі, зберігають у собі еліксир життя неординарний, щедрий особистості.

Невр народився у день 40-річчя свого батька. Тож мама і дала йому ім'я, яке означає «подарунок». Це не просто збіг обставин. У вірменській традиції подарунок — це прихильність долі. Той долі розпорядилася так, що Невр «будує новий спосіб життя» у столиці країни, яка стала йому рідною, де пролив кров його батько, звільнюючи цю землю від фашистських загрозників.

Чи немає тут чогось фантастичного, як у незакінченому романі Невра Міхтар'яна? Чи це прагматичний «подарунок» долі Києву і киянам?

життя треба тільки колективно. І мені вдалося зібрати, навчити і надихнути на досягнення мети дуже різних людей. Всі вони стали однокудимцями.

З мною працюють ті, з ким вчився у школі, у вузі, працював у Вірменії, з науковим середовищем Києва, де я вчився в аспірантурі, ті, з ким працював у Київському інженерно-будівельному інституті. Тобто ті, кому я стовідсотково довіряю і яких справжній професіонал. Навряд, один з них — колишній директор будівельного заводу, де я працював молодим інженером. Я запрошу на роботу потрібних фахівців не тільки з різних міст і країн близького зарубіжжя, а й далекого.

А щодо плінності кадрів, то скажу так: за час існування нашої організації: це жоден працівник ні пішов від нас «за власним бажанням». Навпаки — є конкурс, щоб вступитися до нас на роботу. До нас тягнуться кращі фахівці тому, що «Познякижитлобуд» — це реальна фірма, яка може втілити в життя її ідеї, задумки.

— Традиційне запитання — наша професійна мрія?

— Збудувати п'ятизрівковий готель у Києві. Україна втрачає мільйони доларів на міжнародному туризмі, тож ми просто зобов'язані одні із священних місць в історії людства — нашу столицю — перетворити на своєрідний слов'янський Єрусалим щодо надання туристичних послуг. А для цього потрібно створити відповідні умови.

Він розмову
Леонід БРОВЧЕНКО.

Запрошуємо на торги

Управління охорони здоров'я Потапівської обласної адміністрації оголошує торги на визначення постачальника дитячого харчування для дітей хворих на фебрикетонію.

Тендерні документи можна отримати за адресою:

36011, м. Полтава, вул. Комсомольська, 44, кімната 12 щоденно з 14 до 16 годин, крім суботи та неділі до 31.03.2000 р.

Пропозиції направляти в це закладено до 1.04.2000 р. в запечатаних конвертах.

ВАТ «Запорізький завод спеціальних машин»

повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту цієї публікації за адресою: 69600, Запорізька, ДСП-594. Тел. 65-20-15.

Ліквідаційна комісія.

КАТЗТ «КАШАН»

пропонує: (в асортименті)

- * чоловічі та дитячі сорочки
- * легкий жіночий одяг
- * білизну

гарантує:

- * естетичність
- * екологічність
- * цінову доступність
- * європейську якість

Фірмові магазини

у Києві:

пр-т Перемоги, 123
вул. Артема, 47
вул. Софіївська, 3

тел. 444-20-41
тел. 216-31-30
тел. 228-65-12

Адреса КАТЗТ

03179, м. Київ,
пр-т Перемоги, 123
тел./факс 44-3253, 44-3403
тел./факс 44-24-040

К сведению общественности

ОАО по газоснабжению и газификации «Севастопольгаз», г. Севастополь, ул. Гидрографическая, 1, тел. 57-40-75, факс 46-30-60, поддало в Национальную комиссию регулирования электроэнергетики заявление о выдаче лицензии на поставку природного газа по месту осуществления заявленной деятельности — Крым, г. Севастополь.

К сведению общественности

ОАО по газоснабжению и газификации «Севастопольгаз», г. Севастополь, ул. Гидрографическая, 1, тел. 57-40-75, факс 46-30-60, поддало в Национальную комиссию регулирования электроэнергетики заявление о выдаче лицензии на транспортировку природного газа по месту осуществления заявленной деятельности — Крым, г. Севастополь.

Приватне підприємство «Вітязь»

оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом одного місяця за тел. 291-80-12.

Преприяті КСП «Каучуровское», код идентификації 037670751955 посилають до своєї ліквідації. Претензії приймають в ліквідаційною комісію в течение двох місяців.

Адрес: Овдосова обл., Котловский р-н, с. Каучуровское.

Ліквідаційна комісія КСП «Каучуровское»

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк-105, бул. Пушкина, 34) возбудил дело № 18-177/06 в банкротстве ООО «Юридический адрес: Голосова, Юридическая область, ул. Пересыпкин, 16/254. Банкротские рекавиты: р/с № 260050315950605 в центральном-городском отделении АК ПЛБ, г. Голосова, МФО 324464, код ОКПО 23729293, ООО «Палатин» г. Голосова. Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования.

Арбитражный суд Винницкой области (21100, м. Винница, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу про банкрутство № 262/5-49 АК «Погребінський цукровий завод» 22200, пр. Гоголівський, Погребінський р-н, Винницької області, р/с № 26006200012001 в відділенні АК ПЛБ «Україна», м. Погребінське, МФО 302270, код ЄДРПОУ 00371759.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Розпорядником майна боржника призначено борг по Голосові І. Я., м. Винница, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 1303, тел. 52-01-66.

Арбитражный суд Житомирской области (10014, Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 3506 про банкрутство спільного підприємства «Білий ведмідь» (Житомир, вул. Московська, 46/8), р/с № 2601012525 АК ЗУКБ, м. Житомир, МФО 311380, код 204 7765.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правління ВАТ «Рівненський завод тракторних агрегатів» повідомляє, що річні загальні збори акціонерів Товариства відбулися 12 травня 2000 року о 10-й годині (м. Рівне-21, ВАТ «РЗТА»).

Регістрація учасників зборів з 8,00 до 10,00.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності за 1999 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії та висновки про роботу ВАТ «РЗТА» за 1999 рік.
4. Затвердження річних результатів діяльності ВАТ «РЗТА» та звіту ревізійної комісії.
5. Затвердження розподілу прибутку на 2000 рік та про виплату дивідендів.
6. Затвердження основних фінансово-господарських показників на 2000 р.
7. Затвердження статуту ВАТ «РЗТА» зі змінами.
8. Вибори голови правління.
9. Вибори ради товариства.
10. Вибори ревізійної комісії.
11. Затвердження положень про спостережну раду товариства, про правління товариства, про ревізійну комісію товариства, про порядок формування та розподілу прибутку товариства, регламент загальних зборів товариства.
12. Про ліквідацію дочірніх підприємств та філій і створення нових, та затвердження їх статутів.
13. Про участь ВАТ «РЗТА» у створенні нових господарських товариств.

Контактний телефон: (0362) 22-10-23.

Телефакс: (0362) 25-71-27.

ЗАОЧНА ОСВІТА за 4 місяці з НАДАННЯМ РОБОТИ

БУХГАЛТЕР 29 тр. на місяць СЕКРЕТАР 30 тр. на місяць

♦ Без обмежень за віком та освітою

♦ Без вильоту до місця навчання

♦ Диплом з кваліфікацією

Випиште свій купон та надішліть його на адресу: 61052, м. Харків, а/с 68, ХФБІ

КУПОН № 4251333 Прочітайте текст інформації про інститут та умови навчання за спеціальностями БУХГАЛТЕР СЕКРЕТАР

ХАРКІВСЬКИЙ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

11 травня 2000 року в залі засідань Бериславського сирзаводу відбулися звітні збори ВАТ «Бериславський сирзавод».

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ про фінансово-господарську діяльність за 1999 рік.
2. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності ВАТ за 1999 рік.
3. Звіт спостережної ради за 1999 рік.
4. Звіт ревізійної комісії за 1999 рік.
5. Затвердження розподілу прибутку за 1999 рік.
6. Довіри членів спостережної ради.
7. Довіри членів правління.
8. Затвердження договору з незалежним реєстратором.
9. Різне.

Початок зборів о 14,00.

Регістрація акціонерів з 10 години ранку.

ВАТ «Хмельницький завод ковальсько-пресового устаткування «Тригма-Прес»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів 12 травня 2000 р. об 11,00 за адресою: м. Хмельницький, вул. Прадів, 6.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність підприємства за 1999-1999 рр.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Прийняття нового Статуту товариства.
5. Створення дочірніх підприємств.
6. Затвердження положень товариства.
7. Затвердження аудиторів товариства.
8. Вибори керівних органів товариства.
9. Різне.

Регістрація учасників з 9,00.

Довідки за телефонами: 9-92-10; 9-92-17; 9-92-23.

Правління ВАТ

«Синельниківський хлібозавод» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів 1 відбудуться 4 травня 2000 р. об 11,00 за адресою: м. Синельниківське, вул. Космічна, 1, приміщення хлібозаводу.

Порядок денний:

1. Звіт правління та ревізійної комісії про результати роботи ВАТ у 1999 році. Затвердження річного звіту та балансу.
2. Про реорганізацію товариства.

При собі мати: паспорт, довіреність (для представників акціонерів).

Правління УкрФВД повідомляє, що УРНВО «ВЕМА-ФІД» ліквідовано. Код ЗКПО 03332381.

В зв'язку з втратою, установчі документи та печатку «ВЕМА-ФІД» вважати недійсними. Довідки за тел. 228-46-60.

До уваги акціонерів ВАТ «Луганськбленерго»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів ВАТ, які були оголошені на 28 березня 2000 року ВІДІМНЯЮТЬСЯ у зв'язку з порушенням термінів та способу повідомлення акціонерів про збори.

Про проведення чергових загальних зборів буде оголошено додатково.

Довідка за тел. (0642) 55-34-37.

Правління ВАТ «Луганськбленерго».

Українсько-Бельгійсько-Німецьке спільне підприємство «Мрі-Дан-Дан» (ЗКПО 05265676) повідомляє про свою ліквідацію у зв'язку із закінченням строку дії ліцензії на експорт продукції підприємства протягом двох місяців з дня публікації цього оголошення.

Ліквідаційна комісія працює за адресою: 01015, м. Київ, вул. Панківська, 7, тел. 290-73-84.

Арбитражный суд Луганской области (348000, г. Луганск, площадь Героев ВОВ, 3-а) возбудил дело № 12/86 о банкротстве совместного украинско-российского ООО «Интер-Тур» (инд. № 23261217) адрес: г. Луганск, улица Суходольская, 8/72, расчетный счет № 260020052001 в АКБ «Украина», МФО 304289.

№ 12/76 о банкротстве малого частного предприятия «АВН» (инд. № 20155070), г. Луганск, квартал Дерзковский, 13/92, расчетный счет № 260020052001 в АКБ «Украина», МФО 304853.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 2-5/563-99 о банкротстве совхоза им. Чапаева (инд. 98420 АК, Бахчисарайский район, с. Понтово, ф/сч. 26006480160001 в территориальном отделении АКБ «Украина», в г. Бахчисарая, МФО 324214, ОКПО 00413050).

Арбитражный суд АКР принимает объявления кредиторов и санаторов в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело о банкротстве ООО «Сенсезлер» (3400997, г. Донецк, ул. Титова, 15, ОКПО 23245340, р/с № 260031857 в Киевском отделении Донецкого регионального управления АКБ «Приватбанк», МФО 335496).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Черкасской области (м. Черкасы, бульвар Шевченка, 307) за заявою СП ЗАТ «Агролім» порушив справу № 08/655 по банкрутству ВАТ «Татчанське ХПТ» код підприємства 00956902, Черкаська обл., Канівський р-н, с. Тагань, р/с № 2600320073001 в АКБ «Україна», м. Канів, МФО 304132.

Господарчий майновий державний орган з питань банкрутства.

Зв'язав з майновими претензіями до боржника, а також заяви санаторів приймає Арбитражний суд Черкаської області протягом одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/1799-21/474 про визнання банкрутом приватного підприємства «Десничка» (79057, м. Львів, вул. Житомирська, 3).

Письмові звернення щодо майнових вимог та умов санації необхідно подати до арбтражного суду не пізніше одного місяця з дня опублікування даного оголошення.

5+2

Час нот

Курс літака — на гру живцем

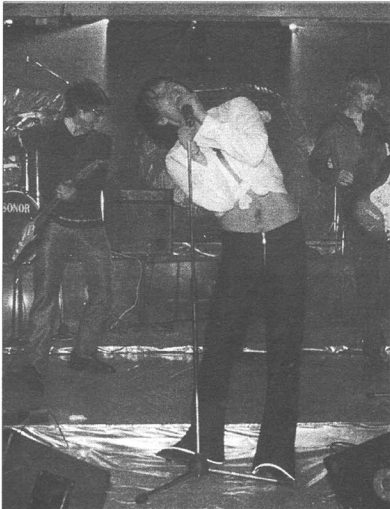
Яскравий приклад пробудження музичного життя наразі — випуск нового альбому «Океану Ельзи» та концерт на честь цієї події. За дошесті недолгий час, що минуло після виходу дебютної роботи в турі («Там, де нас нема»), ці трудоводилиці зі Львова встигли підкорити Україну і Росію.

Хлопці подорослишали. Свідчення цього — професійний альбом «Яннебібу». Славко Вакарчук, лідер колективу, так повисно називає: «Яннебібу» слово, яке ми придумали самі. Воно означає стан найвищого блаженства, який тільки можна собі уявити». Альбом аж ніяк не полповний. Він неординарний не лише тому, що пісні висиражадані, інтимні. Музиканти смі-

ливо експериментують: тут вам і струнний квартет, і електронні вставки, і оригінальні голосні обробки, і «висок» запрошеного клавішника.

Приміщення галерей, в якій відбувалася презентація, було стилізоване під літак, що виршує в рейс за маршрутом «Яннебібу». Задороленими від подорожі залишилися глядачі-пасажери, і музиканти-пілоти. «Океан Ельзи» не зупиняється на досягнутому. Хлопці розповідають: «Вже є чотири пісні для наступного альбому, який плануємо випустити через рік-півтора. Також незабаром здійснимо якщо не тур, то, принаймні, серію концертів. Хочемо пограти живцем. Прямуємо далі!»

Катерина ОЛЕКСІЄНКО.

24 березня — 100 років з дня народження корифея сцени

Іван Семенович Козловський

Професор, доктор філософських наук Іван Валько підготував до видання «Образки Людей Планети Земля». Це — яскраві короткі оповіді про тих, з ким упроводж життя зустрічався особисто або ж духовно і хто «підлирав своїми плечима небо у ХХ столітті і, можливо, підиратиме у ХХІ. Виходимо одні з таких образків — до 100-річчя від дня народження І. Козловського.

«Чорні брови, карі очі... де він навчилися зводити людей?» Це була чи не найулюбленіша пісня всесвітньо відомого артиста, який своїм співом зводив до купи мільйони людей. Його спів, українську чарівну пісню любив в усіх кутках планети Земля. Любив і сам Сталін. А тому й тримав Козловського у Москві.

Як і всі, я чув Козловського по трансляції багатьох разів. А побачив уперше у його номері готелю «Київ» у 1971 році. Іван Семенович був членом журі Всесоюзного кінофестивалю в столиці України.

Насамперед на, майже увчлі молодшим, повідав про те, що, починаючи з 1927 року, він робить на кілях «стойку». І навіть уже у похилому віці. А спонукав його до цього перший сталінський маршал Ворошилов, дава якого в Ялті була поряд з лачено Козловського. Обидві дачі, звичайно, урядові. Уже після смерті «великого вождя народів», коли Ворошилова похоронили в кристо Голови Президії Верховної Ради Союзу, на Ворошиловій дачі відбулася цікава розмова. Передаю так, як розповідав Козловський, майже дослівно.

Сидимо у кісялах, чекаємо на каву, яку має приготувати дружина Ворошилова. Дивимось на мене. Ратпом він нахилився до мене, шкрябає по килині і майже пошепки на вухо: «Скажи, це правда?.. Правда?.. «Що правда?» Я подумав, що, може, питає про якісь плітки, про шпри-мури з козюса артисткою. А він мене: «Що у тебе є три мільйони на кишківні?» Я йому: «За що ж мені мене вважати. І мільйоні Сфрмоничу? Ста бі я розніма Козловського мільйонами». Він дуже дивувався, бо тоді це були дуже великі гроші... А далі я — йому: «Що ти?.. У нас теменіа який охороняється законом». Козловський не міг навіть закінчити, що має повернутися на Батківчину.

— А зараз? — ніби між іншим питає я.
— Якось уже пізно... зтіхання, зтіхання великий артист.
Помер Іван Семенович, коли йому було за 90 у Москві і похований там... Далеко від України.

Ювілеї

Грай, бандуро!

Найпакліші вітання, шпирі побажання адресувати батькові капели. Олексій Нирко в день свого 75-річчя був шасливий і вольночас сумний. Чи не тому з журбою радість обнявся, що пригадував тернистий шлях сходження до вершини повільного ювілею?

Його дало не склуптало на остюки, бо полюбив жити за часів, коли за любов до вітчизни карали.

У козашкому селі Мар'янівка, де народився в місях останнього приксту Запорозької Січі, в селі Нойн Січ, де підстарав, рідних традицій тримався мішню. Розкуркуленому батькові разом з братом як ворожому класу кудяло по п'ять років Сибіру в 1938 м. Не минуло ліхой долі і Олексій Нирко — за стос «націоналістичних» книжок і пісень отримав 10 років трудової табора і 5 — заслання. Реабілітували лише в 1993-му, вже за часів незалежності.

Першу капелю Олексій Федорич створив у Нікопалі. За п'ять років вивихав кілька десятків залюблених у

козариство виконавців. Тоді ж, як викладав Лятинського педучилища, організував капелю бандуристів, котра прославилася рясними концертами і неупинним зростанням професійного рівня.

У 1970 році на фестивалі в Києві капелю нагородили першою золотою медаллю з присвоєнням звання народної. Впродовж 35 років було більш як 1500 зазвичай безкоштовних концертних виступів. Підготувано більш як тисячу виконавців. Найкращим своїм учнем Олексій Нирко подарував майже 50 бандур.

Неповторна сторінка життя Майстра — створення Музею козарства Криму та Кубані. В основі експозиції — унікальні давні бандури, виготовлені відомими майстрами.

З роки й воли Вам, ковідрі!

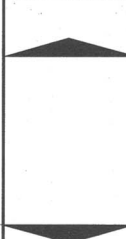
Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь. На знімку: капела в день ювілею. Праворуч — Олексій Нирко.

Фото В. ЧЕЛИШОВА.

Презентація альбому «Яннебібу». Гурт «Океан Ельзи». Столична галерея «Лавра».

Фото Івана ТИМЧЕНКА.

Трохи — про вшанування 35-річчя народної капели бандуристів ім. Степана Руданського Кримського державного гуманітарного інституту під орудою Олексія Нирка.

Про те, що було і буде

Економіст, закоханий у мистецтво

У виставковій залі обласної організації Спільні художники України в Чернівцях відкрився вернісаж акварельних містечов та виробів з дерева професора містечового університету, завідувача кафедрою міжнародної економіки Ігоря Школи. На Буквині його знають як автора концепції вільних економічних зон на терені краю, десятків наукових монографій, навчальних посібників, талановитого педагога. Тепер він постав з своїм доробком перед шанувальниками образотворчого мистецтва. Має що показати людям відомий буквинський економіст. Особливо вправно володіє він різцем. Найбільше захоплення викладали його мініатюрні фігурки буквинських типажів, виготовлені з деревини самшитів та ялівцю.

Бахівські «Пристрасті» — ще однією мовою

Київський симфонічний оркестр та хор під керівництвом Романа Макмеріна разом з Національною оперою України незабаром представляти слухачам нове сценічне втілення «Пристрасті Христових» за Св. Матвієм І. С. Баха. Виставу заплянують на 27 березня. До речі, вперше цей шедевр світової класики буде виконано українською!

Погода

25—26 березня в Україні без істотних опадів. Вітер західний, 5—12 м/с. Температура вночі 0—5 градусів морозу, вдень 4—9 тепла.

На Київщині часом невеликі опаді. Вітер 5—10 м/с. Температура вночі від 2 градусів тепла до 3 морозу, вдень 5—10 градусів вище нуля.

Український гідрометцентр.

Голос України

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34; 441-89-44; телефакс — 449-55-62.

✉ E-mail: sekret@golos.rel.com

☎ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☎ Редакція не завжди піділяє позицію авторів публікацій.

☎ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

☎ Рукописів не повертаємо.

☎ Лістування з читачами — тільки на сторінках газети.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Володимир ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОЩЕДІСКИЙ, Зігнана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСКИЙ, Віталій СУДІЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідство про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комітант друку видання «Голос України» 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0211052. 2 3 4 5 6 7 8 9